

Op vrijdagmorgen 4/8 heel vroeg vormde zich een groepje voor de bagage check-in in Brussels Airport. In tegenstelling tot bij de grote meerderheid van de reizigers waren er geen kleine oogjes te zien. Deze groep bestond immers uit de laureaten van de VGO en ze keken reikhalzend uit naar de Internationale Geografie Olympiade in Indonesië waarvoor ze zich in mei wisten te plaatsen. De Belgische delegatie bestond uit Jolien Sergeant, Jonas Koolen, Sieben De Witte en Rune De Clercq, bijgestaan door Jan De Smet en Bieke Daelemans. Op die vrijdagmorgen heel vroeg vertrokken ze dus richting het verre oosten om de Belgische kleuren te verdedigen. Er werd naar Jakarta gevlogen met een tussenstop in Istanbul. Na 24 uur reizen, overbrugd met vele films, schaakpartijen, quizen en af en toe een dutje, kwam ons nationale team aan op de luchthaven van Jakarta. Voordat ze de luchthaven konden verlaten, diende eerst nog de ambtenaar van de paspoortcontrole getrotseerd te worden, werden ze miljonairs in Indonesische Rupiah, en werden er simkaarten aangekocht om het thuisfront op de hoogte te houden. Tegen de middag was de Belgische selectie eindelijk klaar om aan hun avontuur te beginnen.

De organisatie voorzag vervoer naar Bandung, waar de olympiade plaatsvond, maar eerst hadden de jonge geografen nog twee dagen de kans om de Indonesische hoofdstad te ontdekken. De Nederlanders zaten in hetzelfde schuitje (zowel letterlijk als figuurlijk) dus de verbroedering kon alvast beginnen. Ook Nathan De Winne, laureaat van de VGO 2011 die op wereldreis is, was toevallig in Jakarta en ook hij vergezelde onze jonge geografen. Op zaterdagmiddag werd het nieuwe centrum verkend, waarna de trein naar het oude koloniale centrum genomen werd om te tafelen naast het centrale plein. De volgende dag was er tijd om de oude stad wat meer in detail te bekijken en zoals het een goede geograaf betaamt namen de delegaties van de Lage Landen ook de problemen van Jakarta onder de loep, namelijk de overbevolking, de verzakking van de stad en de slechte waterkwaliteit van de rivieren. 's Namiddags werd de impressionante Masjid Istiqlal nog bezocht, de derde grootste moskee ter wereld. De dag werd afgesloten met een plons in het zwembad op de bovenste verdieping van het hotel, inclusief zicht op de skyline van Jakarta.

Op maandag 7/8 werd er dan uiteindelijk het binnenland ingetrokken richting Bandung. Het was een lange busrit langs akkers, regenwoud en vulkanen voordat we aankwamen in de stad waar de rest van de week gestreden ging worden voor de medailles. De Belgische delegatie sloot de dag af met een cafébezoekje vergezeld door enkele andere landen. Dinsdag stond vervolgens het eerste evenement van de iGeo op het programma, de openingsceremonie. De organisatie trakteerde de deelnemende landen op enkele knappe voorstellingen, en ook de gouverneur van West-Java en de minister van Onderwijs deden hun duit in het zakje door te spreken.

Woensdag 9 augustus schoot de iGeo dan écht uit de startblokken. De deelnemers kregen een pittige written response test voorgeschoteld met vragen over onder meer het Aralmeer, sustainable development en Burkina Faso. De namiddag en avond werden vervolgens gebruikt om het veldwerk van de volgende dag voor te bereiden. De verbroedering met onze Noorderburen bleek van goudwaarde te zijn aangezien ze België heel wat tips wisten te bezorgen over hoe een goede kaart gemaakt dient te worden. Het veldwerk zelf vond plaats in Bukit Pakar, ten noorden van Bandung. Deze wijk ligt naast een natuurpark en is nog op zoek naar een evenwicht tussen natuur, toerisme en de lokale bevolking. De jonge geografen baanden zich een weg door straten, parken en jungle om ontsluitingen te schetsen, landgebruik te karteren en nog veel meer opdrachten. Ook diende er een synthese opgesteld te worden over de toekomst van het gebied. 's Avonds werden de delegaties uitgenodigd om een rondleiding te krijgen in het lokale geologisch museum en de afwezigen die een saaie tour verwacht hadden, kregen ongelijk. Naast de rondleiding waren er immers eetgelegenheden en optredens, en uiteindelijk mondde het bezoek zowaar uit in een feestje.

Vrijdag kregen de deelnemers een rustdag, wat weliswaar met een korrel zout genomen moet worden. Er werd namelijk een bezoek aan de IGeo expo gebracht en vervolgens werd er met de bus naar Tangkuban Perahu gegaan, een indrukwekkende vulkaan die vooral uitblonk in het verspreiden van een indringende zwavelstank. Dit liet ons nationale team echter niet aan hun hart komen en ze genoten met volle teugen van deze prachtige excursie. In de avond stond er tenslotte nog de posterpresentatie op het programma, waarbij elke delegatie een poster voorbereid had over hoe hun land probeert om een inclusieve samenleving te creëren. De helft van de ploeg geeft uitleg over hun poster terwijl de andere twee gaan luisteren bij de andere presentaties. Met een schorre stem kwamen onze geografen-in-spe uiteindelijk doodmoe terug in het hotel na een zware 'rustdag'. Voor zaterdag moesten onze olympiërs zich echter nog één keer opladen. Als laatste proef stond de multi media test gepland met meerkeuzevragen over uiteenlopende onderwerpen. Enkele van de meest opvallende vragen van dit jaar gingen over dronebeelden van Bandung, zandwoestijnen in Siberië en gentrification in blues-hits. Na deze test tot een goed einde gebracht te hebben, konden de jonge geografen zich uitleven met traditionele Indonesische spelen, zoals steltenlopen, bamboe-duwen (het omgekeerde van touwtrekken) en blaaspijpschieten. Ook toen was de dag goed gevuld want er was ook nog een culturele avond voorbereid, waarbij er gedanst en gezongen werd. Als kers op de taart kregen alle aanwezigen een traditionele angklung en werd er met de hele zaal gemusiceerd. Wederom draaide de avond uit op een echt feest.

Zondag was het dan de dag van het oordeel. 's Ochtends brachten de olympiërs nog een bezoek aan het beeldenpark NuArt en in de namiddag konden ze zich klaarmaken voor de sluitingsceremonie die in de avond plaatsvond. De Belgische ambassadeur was aanwezig op die sluitingsceremonie en hij zag dat het goed was. Rune, Jonas en Jolien wisten immers een bronzen medaille in de wacht te slepen, en Sieben veroverde zelfs een zilveren plak! Dit is het beste resultaat ooit voor België op iGeo en de ploeg besloot dan ook goed te vieren die nacht.

De iGeo mocht dan wel gedaan zijn, voor de Belgische ploeg was het avontuur in Indonesië nog niet afgelopen. Zij gingen nog mee met de post-trip voor een week en vertrokken maandagochtend met de trein naar Jogjakarta. De rit duurde maar liefst zeven uur maar de adembenemende landschappen wisten de delegatie te betoveren waardoor de uren voorbij vlogen. In Jogjakarta was er niets gepland de rest van de dag maar de ploeg toonde dat ze echte Belgen zijn door zowel voor als na het avondmaal een cafébezoek te doen. Dinsdag was daarentegen wel weer goed gevuld. In de voormiddag werd er een bezoek gebracht aan het paleis en de baden van de sultan. Jogjakarta is immers een speciale regio binnen Indonesië waar een absolute monarchie het heft in handen heeft. 's Namiddags trok het gezelschap geografen dan de jungle in waar ze met jeeps de flanken van de machtige Merapi vulkaan exploreerden. De dag erna stond eerst een bezoek aan de faculteit geografie van de lokale universiteit op het programma, waarna er naar Prambanan getrokken werd, een prachtig complex met een indrukwekkend arsenaal aan zowel hindoeïstische als boeddhistische tempels. Donderdag 17/8 was het dan weer tijd om een nieuwe locatie te exploreren, ditmaal Bali. Op diezelfde 17 augustus diende echter dit verslag al doorgestuurd te worden om tijdig in het VLA-tijdschrift te geraken, dus van de avonturen beleefd tijdens de laatste vier dagen kan niet bericht worden. Ik moet jullie, aardrijkskundeleerkrachten zijnde, echter niet uitleggen wat er allemaal te zien is op het eiland Bali.

Kortom, de iGeo van 2023 in Indonesië was een heel avontuur voor onze jonge geografen, ze hebben het beste van zichzelf gegeven en het resultaat mag dan ook zeker gezien worden!